

“Kijk met aandacht
naar de armoede van Hem die in een kribbe is gelegd
en in armzalige doeken gewikkeld.
O zalige armoede, o heilige armoede, o liefdevolle armoede:
de Heer Jezus Christus,
heeft zich gewaardigd haar boven alles te omhelzen.” H. Clara

Eerwaarde

Kijk... met aandacht en zie het Kind in de kribbe, uit liefde voor u geboren! Diep in ons, in ieder mensenhart, woont Hij en mogen wij, herboren als nieuwe mensen, in Hem leven, bidden, ademen, werken en liefhebben. Hij is daar, zo stil en ongedwongen als een pasgeboren kind dat rust aan de borst van zijn moeder. Merken wij zijn stille aanwezigheid op in de drukte van deze dagen? “Hij is daar en Hij is Hij” schrijft Romano Guardini.

“Hij roept niet, Hij schreeuwt niet en op straat verheft Hij zijn stem niet.” Dit was de toonzetting van de grote vreugde waarmee het nieuwe jaar voor ons begon: de professie voor het leven van zr. Elisabeth. Verlangend haar leven helemaal toe te wijden aan de Heer, heeft zij naar dit grote gebeuren toegeleefd en wij met haar. Op 11 januari 2004, Doop van de Heer zetten wij, met een overvolle kapel gelovigen, het openingslied in: “Tot de groten zal Hij spreken, even weerloos als een lam, het geknakte riet niet breken, Hij bewaakt de kleine vlam.” In de lezingen werd dit nog eens bevestigd: “Ik, de Heer, roep u in gerechtigheid. Ik neem u bij de hand en waak over u en maak u voor de mensen tot het teken van mijn Verbond en tot een licht voor de volken.” In zijn homilie sprak P. Pol ofm. een treffende bede en wens in ons aller naam: “Moge voor jou de hemel opengaan en moge je in de stilte van je hart vernemen: Gij zijt mijn welbeminde dochter.” Het uitspreken van haar professie in de handen van zr. Mariette was voor haar, voor ons en voor alle aanwezigen ongetwijfeld een moment van intense zegen, dankbaarheid en genade én een oproep om onze eigen roeping als christen weer bewuster te beleven. “Gij zijt van alles het begin, het doel en einde, hoogste heil en diepste zin,” zong het slotakkoord van deze plechtige Eucharistieviering, waarin de talrijke neefjes en nichtjes van zr. Elisabeth actief werden betrokken. Tijdens de receptie in de kloostergangen zong groot en klein uit volle borst het feestlied: “Ode aan zr. Elisabeth”. Met haar ouders, broers en zussen, neefjes en nichtjes, genoot ze daarna van een gezellig samenzijn bij het feestelijk avondmaal. De volgende dag vierden wij verder in gemeenschap, blij en dankbaar om haar en om haar roeping, waarin ze zich nu helemaal geëngageerd heeft.

Kort na haar professie werd zr. Elisabeth gevraagd om als afgevaardigde van de U.V.C. in de werkgroep te stappen rond roepingenpastoraal, die van start is gegaan met E.H. Bart Coenegrachts als nieuwe voorzitter. Aan de oversten van de Limburgse contemplatieve gemeenschappen, die voor hun jaarlijkse samenkomst uitgenodigd werden op het Groot-seminarie te Hasselt, gaf hij meer uitleg rond de werking en de betrachtingen van deze groep, o.a. een nauwe samenwerking met de U.V.C.

De abdisen en een afgevaardigde van elke Clarissen-gemeenschap kwamen van 13 tot 15 juni samen voor de zesjaarlijkse algemene vergadering met keuzekapittel. Hier werd onze zr. Karien tot nieuwe presidente van de Vlaamse Clarissen-federatie gekozen. Met schroom heeft zij die opdracht aanvaard, in opvolging van zr. Benedikta, die ons 12 jaar lang met grote eenvoud en geloof is voorgegaan. P. Pol ofm. werd tot onze assistent herkozen en is bereid zijn toegewijde zorg voor de zusters verder te dragen. Wij zijn hen en ook het nieuwe bestuur oprecht dankbaar voor hun grote en bereidwillige inzet, die niet te onderschatten is in deze tijd! Onze zr. Carmen werd gevraagd om de dienst als secretaris waar te nemen, waarop ze bereidwillig is ingegaan.

In wereldwijde verbondenheid vierden wij de 750^e verjaardag van het afsterven van de H. Clara. Op tweede Pinksterdag kwamen Minderbroeders en Clarissen samen te Sint-Niklaas. Zowel bij onze medebroeders alsook in de namiddag bij onze medezusters, wachtten ons een heel warm onthaal en ruime kansen tot ontmoeting. Voor deze gelegenheid schreef P. Jan Moriaux ofm. het verhaal van de levende ontmoetingen tussen de H. Franciscus en de H. Clara. Dit werd door hemzelf en onze twee jongste zusters expressief voorgedragen op deze Claradag, evenals bij de viering van de H. Clara, op 8 augustus in onze kapel. Vele aanwezigen werden geboeid door hun boodschap, die ook in deze tijd nog actueel is. Op 11 augustus, het hoogfeest van de H. Clara, was er weer een grote opkomst van familie en vrienden om enthousiast met ons mee te vieren. En tijdens de recepties in de verfraaide kloostertuin drukte menig een de wens uit nog meer te vernemen over onze spiritualiteit.

Ook de grote interesse die er momenteel is van diverse groepen om ons op te zoeken voor een gesprek, getuigt van de zoektocht van vele mensen naar de diepere zin van hun en ons leven. Naast de eerste communicantjes, de vormelingen en klassen, kwamen de parochieassistenten, K.A.V., de godsdienstleerkrachten in opleiding en zij die reeds jaren met vreugde in dit beroep staan, voor een ontmoeting in gebed en gesprek.

Als gemeenschap zijn wij dit jaar opnieuw van start gegaan met bezinningsdagen voor jonge christenen tussen 16 en 35 jaar, om hen de kans te geven elkaar te ontmoeten en hun leven te verdiepen en te inspireren aan het leven van Jezus Christus. Telkens kwam er een tiental jonge mensen begeesterd meedoen. Een volgende bezinningsdag zal doorgaan op zaterdag, 12 februari 2005 van 9.30u tot 17.30u. Vanuit deze groep groeide de vraag om meer regelmatig samen te komen rond het Evangelie. Zo vormde zich een kleine bijbelgroep die één keer per maand samenkomt op vrijdagavond.

Het is voor ons elke keer een verrijking en ook een aanzet om ons te blijven herbronnen en nog dieper te inspireren aan het leven van Christus en aan dat van onze ordestichters. Het triduüm dat P. Pol ofm. ons gaf over Franciscus en de H. Eucharistie, bracht ons bij de diepste kern van onze spiritualiteit. Dom Manu Van Hecke o.c.s.o., abt van de St.-Sixtus-abdij te Westvleteren, begeleidde dit jaar onze retraite en ook hij ging met ons naar de diepte. De wederzijdse kennismaking, het aanvoelen van en respect voor elkaars spiritualiteit en de eenvoud die vader abt uitstraalde, gaf aan heel de retraite een uniek karakter. Ook hij sprak over de deemoed van God en hoe die in ons dagelijks leven gestalte kan krijgen.

Precies een maand later mochten wij Mgr. L. De Hovre s.j. in ons midden verwelkomen. Met een grote belangstelling voor ons leven van elke dag, vertelde hij ons o.a. over het leven van de H. Ignatius van Loyola en over zijn ontmoetingen met priesters en religieuzen wereldwijd. Rekenend op de steun van elkaars gebed, namen wij dankbaar afscheid.

Met pijn in het hart, namen wij als gemeenschap en parochie ook afscheid van onze goede kapelaan E.H. Benny Reynaerts. Zeven jaar ging hij ons met toewijding en godsvrucht voor, ijverig en altijd blijgezind. Zijn eerste en laatste Eucharistieviering in Sint-Truiden droeg hij op in onze kapel. Uit zijn homilie sprak de pijn om dit afscheid, maar ook het diepe geloof en vertrouwen in de Heer, die hem de kracht geeft om zich voor zijn nieuwe benoeming als pastoor van Bevingen ten volle in te zetten. Zijn parochianen namen heel persoonlijk afscheid tijdens de receptie in onze tuin. Velen dragen hem verder mee in hun hart, dankbaar om wie hij is: een priester naar Gods hart! Wij wensen hem in zijn nieuwe parochie dan ook alle goeds toe en de steun van lieve mensen.

Wij ervaren elk jaar opnieuw dat wij op uw bijzondere steun en sympathie mogen rekenen en zijn u heel dankbaar voor uw vertrouwen, uw meebidden en -vieren en alles wat u voor ons betekent. En u mag van onze kant verzekerd zijn dat, telkens als u ons klokje hoort luiden, wij u opnemen in ons dagelijks gebed.

Het allereerste klokje, voor de stichting van ons klooster gegoten en ons door goede mensen van Sint-Truiden geschonken, vertoefde reeds enkele jaren wegens een barst op de zolder. Nu heeft het echter, hangend in een kunstige boog door de leerkrachten en leerlingen van het Technicum vervaardigd, een mooi plaatsje gekregen in onze tuin. Wie het nog niet gezien heeft: de moeite waard om bij een volgende gelegenheid eens langs te komen!

Graag laten wij u nog weten dat wij **de nachtmis op 24 december ook dit jaar weer om 20.00u** zullen vieren en dat de **Vespers op zon- en feestdagen, dus ook op Kerstdag, om 16.30u** gezongen worden. Ook bij onze **dagelijkse Eucharistieviering, om 7.30u., kan u altijd aansluiten. U bent steeds van harte WELKOM !**

Wij wensen u en al uw geliefden een **zalig Kerstfeest en een gezegend nieuw jaar 2005!**

“Een Kind vanuit Gods eeuwigheid, een Kind dat naar zijn moeder schreit... alleen wie klein wil binnengaan zal hier de grootheid van verstaan.” Moge dit Kind u iedere dag schenken: **Vrede en alle goeds,**

Zusters Clarissen - Sint-Truiden